

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1992	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 124

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 236 (1)

Άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων στην Ελλάδα σε συμμόρφωση προς την οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 3.10.89.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις των άρθρων 3 και 4 του Ν. 1338/1983 «Εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου (Α 34) όπως τροποποιήθηκαν με τα άρθρα 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο Κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο Κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥRΑΤΟΜ (Α 70), 7 του Ν. 1775/1988 «Εταιρείες παροχής επιχειρηματικού Κεφαλαίου και άλλες διατάξεις» (Α 101) και 65 του Ν. 1892/1990 «Για τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη και άλλες διατάξεις» (Α 101).

2. Τις διατάξεις του Ν. 1866/1989 (Α 222) «Ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Ραδιοτηλεοράσεως και παροχή αδειών για την ίδρυση και λειτουργία τηλεοπτικών σταθμών».

3. Την υπ' αριθ. Γ.Υ.2366/30.4.1990 κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης «Καθορισμός αρμοδιοτήτων του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, Βύρωνα Πολύδωρα».

4. Την αριθ. Υ.1687/17.2.1992 (Β 104) κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας περί καθορισμού αρμοδιοτήτων των Υφυπουργών Εθνικής Οικονομίας.

5. Την υπ' αριθ. 186/1992 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, μετά από πρόταση του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας και του Υφυπουργού Προεδρίας της Κυβέρνησης, αποφασίζουμε:

ΑΡΘΡΟ 1

Σκοπός

Με το παρόν διάταγμα θεσπίζονται διατάξεις που αφορούν την συμμόρφωση της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις των άρθρων 7 και 52 της Συνθήκης ΕΟΚ και προς τις διατάξεις της Οδηγίας 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου για τον συντονισμό ορισμένων νομοθεσιών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών - μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ αρ. L 298 της 17.10.1989).

ΑΡΘΡΟ 2

Ορισμός

Για τους σκοπούς του παρόντος θεωρούνται ως:

α) «Τηλεοπτική μετάδοση», η ασύρματη ή όχι, απ' ευθείας, ή μέσω δορυφόρου, με κώδικα ή χωρίς, πρώτη μετάδοση τηλεοπτικών προγραμμάτων που προσδιορίζονται για το κοινό. Περιλαμβάνεται η διαβίβαση προγραμμάτων μεταξύ επιχειρήσεων με σκοπό την αναμετάδοσή τους στο κοινό. Ο όρος δεν περιλαμβάνει τις υπηρεσίες επικοινωνιών που παρέχουν, με προσωπική κλήση, πληροφορίες ή άλλες εξυπηρετήσεις, όπως τις υπηρεσίες τηλεαντιγράφων, τις τράπεζες ηλεκτρονικών δεδομένων και λοιπές παρεμφερείς υπηρεσίες.

β) «Τηλεοπτική διαφήμιση», κάθε μορφή τηλεοπτικού μηνύματος που μεταδίδεται, έναντι αμοιβής ή ανάλογης πληρωμής από μία δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση στα πλαίσια εμπορικής, βιομηχανικής και βιοτεχνικής δραστηριότητας ή άσκησης ελευθέρου επαγγέλματος, με σκοπό την προώθηση της παροχής αγαθών ή υπηρεσιών έναντι πληρωμής, συμπεριλαμβανομένων ακινήτων και υποχρεώσεων.

Δεν συμπεριλαμβάνονται άμεσες προσφορές στο κοινό με σκοπό την πώληση, την αγορά ή την ενοικίαση προϊόντων ή με σκοπό την έναντι αμοιβής παροχή υπηρεσιών, εκτός εάν δεν υπερβαίνουν το 20% του καθημερινού προγράμματος.

γ) «Συγκεχαλυμμένη διαφήμιση», η προφορική ή οπτική παρουσίαση σε προγράμματα εμπορευμάτων, υπηρεσιών, της επωνυμίας, του σήματος ή των δραστηριοτήτων ενός παραγωγού, εμπορευμάτων ή ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες, όταν η παρουσίαση αυτή γίνεται σκοπίμως από τον ραδιοτηλεοπτικό φορέα με διαφημιστικό σκοπό και ενδέχεται να παραπλανήσει το κοινό όσον αφορά το χαρακτήρα αυτής της παρουσίασης. Μία παρουσίαση θεωρείται ότι γίνεται σκοπίμως όταν γίνεται έναντι αμοιβής ή ανάλογης πληρωμής.

δ) «Χορηγία», κάθε συνεισφορά δημόσιας ή ιδιωτικής επιχείρησης, που δεν ασκεί τηλεοπτικές δραστηριότητες ή δεν παράγει οπτικοακουστικά έργα, για τη χρηματοδότηση τηλεοπτικών προγραμμάτων, με σκοπό την προώθηση της επωνυμίας, του σήματος, της φήμης, των δραστηριοτήτων ή των επιτεύξεών της.

ΑΡΘΡΟ 3

(Άρθρα 2 και 3 της Οδηγίας)

1. Κάθε ραδιοτηλεοπτική εκπομπή που απευθύνεται στο κοινό υπόκειται στις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας, είτε αυτές προβλέπονται από ειδικό νόμο, είτε ευρίσκονται σε γενικούς νόμους, που αφορούν ευρύτερα θέματα, στα οποία εμπίπτουν οι ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές ειδικά δε οι νόμοι που διέπουν τον αθέμιτο ανταγωνισμό, το Εργατικό Δίκαιο, την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, την χρήση των ραδιοσυχνοτήτων, την προστασία του περιβάλλοντος, την προστασία της εθνικής ακεραιότητας, της εθνικής ασφάλειας, της δημόσιας τάξεως, της προσωπικής τιμής και υπολήψεως και των ηθών.

2. Η παράβαση των προαναφερομένων διατάξεων γενικών ή ειδικών

υπό των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών συνεπάγεται την επιβολή των οικείων προβλεπομένων κυρώσεων ποινικών, αστικών ή ειδικών επί αντιστοίχω ευθύνη των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών καθώς και των φυσικών προσώπων που τους εκπροσωπούν ή καθ' οιονδήποτε τρόπο θα θεωρηθούν υπαίτιοι.

3. Η λήψη ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών είναι ελεύθερη και δεν υπόκειται σε καμμία άδεια. Οι συσκευές και οι εγκαταστάσεις λήψεως πρέπει πάντως να πληρούν τις κοινά παραδεδεγμένες τεχνικές προδιαγραφές προς αποφυγή ατυχημάτων ή άλλων δυσμενών επιπτώσεων επί της υγείας, επί του περιβάλλοντος ή επί του σεβασμού των παραδοσιακών οικισμών. Δεν θεωρείται λήψη κατά την έννοια του παρόντος η περίπτωση, κατά την οποία επακολουθεί αναμετάδοση της λαμβανομένης εκπομπής καθ' οιονδήποτε τρόπο προς οιονδήποτε τρίτον ή προς ορισμένο ή αόριστο αριθμό προσώπων.

4. Αναμετάδοση τηλεοπτικής εκπομπής προερχομένης από τα άλλα κράτη – μέλη είναι ελεύθερη κατ' αρχήν υπόκειται όμως εις κρατική άδεια κατά τα αναφερόμενα στον Ν. 1866/1989, κατά την χορήγηση της οποίας λαμβάνεται υπόψη ο περιορισμένος αριθμός των διαθεσίμων τηλεοπτικών συχνοτήτων. Κατά την χορήγηση αδειών αναμεταδόσεως τηλεοπτικών εκπομπών εκ των κρατών – μελών χρησιμοποιούνται κριτήρια αυστηρώς αντικειμενικά συμβιβαζόμενα απολύτως προς το Διεθνές Δίκαιο, το Ευρωπαϊκό Κοινοτικό Δίκαιο και προς το Εθνικό Δίκαιο. Οπωσδήποτε προ της χορηγήσεως αδείας οι αιτούντες πρέπει να αποδεικνύουν, ότι έχουν συμμορφωθεί προς τις προαναφερόμενες υποχρεώσεις τους. Άν μετά τη λήψη της αδείας οι σταθμοί αναμεταδόσεως παραβούν τις ως άνω υποχρεώσεις τους υπόκεινται σε κυρώσεις που μπορούν να φθάσουν μέχρις οριστικής ανακλήσεως της αδείας.

5. Οι ελληνικές αρχές δικαιούνται να διατάξουν την προσωρινή αναστολή της αναμεταδόσεως των ως άνω εκπομπών εφ' όσον συντρέχουν οι εξής προϋποθέσεις:

α) Οι εκπομπές τυγχάνουν επιβλαβείς για τους ανηλίκους.

β) Ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός παρέβη την ίδια διάταξη τουλάχιστον δύο φορές εντός των δώδεκα προηγουμένων μηνών.

γ) Οι ελληνικές αρχές έχουν επισημάνει εγγράφως στον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό και στην Επιτροπή Ε.Κ. τις παραβάσεις τις οποίες του αποδίδουν καθώς και την πρόθεσή τους να περιορίσουν την αναμετάδοση σε περίπτωση νέας παραβάσεως.

δ) Οι διαβουλεύσεις με το κράτος – μέλος μεταδόσεως και την Επιτροπή δεν κατέληξαν σε φιλικό διακανονισμό εντός 15 ημερών, από την κοινοποίησή του προβλέπεται στο στοιχείο (γ) η δε παράβαση, την οποία επικαλούνται οι ελληνικές αρχές, εξακολουθεί

6. Το παρόν άρθρο δεν αφορά αναμετάδοση εκπομπών προερχομένων από τρίτο κράτος.

ΑΡΘΡΟ 4

(Άρθρο 4, 6, 7 της Οδηγίας)

1. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται να εκπέμπουν έργα καταγωγής κρατών-μελών της Κοινότητας σε ποσοστό άνω του 50% κατά την παράγραφο 7 του άρθρου 6 του Ν. 1866/1989.

Ως ευρωπαϊκά έργα νοούνται τα ακόλουθα έργα:

α) Τα έργα καταγωγής κρατών – μελών της Κοινότητας και όσον αφορά τους ραδιοτηλεοπτκούς οργανισμούς που εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, τα έργα που προέρχονται από γερμανικά εδάφη όπου δεν εφαρμόζεται το Σύνταγμα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας και τα οποία ανταποκρίνονται στις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

β) Τα έργα καταγωγής τρίτων ευρωπαϊκών κρατών που συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή σύμβαση για τη διασυνοριακή τηλεόραση του Συμβουλίου της Ευρώπης και ανταποκρίνονται στους όρους της παραγράφου 2.

γ) Τα έργα καταγωγής άλλων τρίτων ευρωπαϊκών κρατών που ανταποκρίνονται στους όρους της παραγράφου 3.

2. Τα έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχεία α) και β) είναι εκείνα που πραγματοποιούνται κυρίως από δημιουργούς και εργαζόμενους που κατοικούν σε ένα ή περισσότερα από τα κράτη που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο στοιχεία α) και β) και που πληρούν μιά από τις ακόλουθες τρεις προϋποθέσεις.

α) Πραγματοποιούνται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα από αυτά τα κράτη.

β) Η παραγωγή των έργων αυτών επιβλέπεται και ελέγχεται πραγματικά από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα από αυτά τα κράτη.

γ) Η συμμετοχή των συμπαραγωγών των κρατών αυτών καλύπτει το μεγαλύτερο μέρος του συνολικού κόστους της συμπαραγωγής, η δε συμπαραγωγή δεν ελέγχεται από έναν ή περισσότερους παραγωγούς εγκατεστημένους εκτός των κρατών αυτών.

3. Τα έργα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο γ) είναι εκείνα που πραγματοποιούνται είτε αποκλειστικά, είτε σε συμπαραγωγή με παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα κράτη – μέλη, από παραγωγούς εγκατεστημένους σε ένα ή περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη με τα οποία η Κοινότητα θα συνάψει συμφωνίες σύμφωνα με τις διαδικασίες της συνθήκης, εφόσον τα έργα αυτά πραγματοποιούνται κυρίως από δημιουργούς ή εργαζόμενους που κατοικούν σε ένα ή περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη.

4. Τα έργα τα οποία δεν είναι ευρωπαϊκά κατά την έννοια της παραγράφου 1, αλλά πραγματοποιούνται κυρίως από δημιουργούς και εργαζόμενους που κατοικούν σ' ένα ή περισσότερα κράτη – μέλη, θεωρούνται ως ευρωπαϊκά κατ' αναλογία της συμμετοχής των κοινοτικών συμπαραγωγών στο ολικό κόστος της παραγωγής.

5. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί υποχρεούνται όπως το 10% των εκπομπών τους αφιερώνουν σε ευρωπαϊκά προγράμματα που έχουν παραχθεί από επιχειρήσεις ανεξάρτητες και μη έχουσες ουδεμία σχέση προς τους τηλεοπτικούς οργανισμούς.

6. Απαγορεύεται η τηλεοπτική μετάδοση κινηματογραφικού έργου προ της παρόδου διετίας από της πρώτης προβολής του σε κινηματογραφικές αίθουσες στην Ελλάδα ή προ της παρόδου έτους εάν ο τηλεοπτικός οργανισμός υπήρξε συμπαραγωγός, εκτός εάν υπάρξει αντίθετη συμφωνία μεταξύ των κατόχων των σχετικών δικαιωμάτων και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

ΑΡΘΡΟ 5

(Άρθρα 8-9 της Οδηγίας)

Εις περίπτωση αναμεταδόσεως τηλεοπτικών εκπομπών προερχομένων από το εξωτερικό δια χρήσεως συχνοτήτων προτιμάται η εμπομπή σε γλώσσα χώρας – μέλους της ΕΟΚ έναντι εκπομπής σε γλώσσα τρίτης χώρας, όταν οι αιτήσεις είναι περισσότερες από τις διαθέσιμες συχνότητες.

Τα άρθρα 4 και 5 του παρόντος δεν εφαρμόζονται στις τοπικές τηλεοπτικές εκπομπές που δεν αποτελούν μέρος ενός εθνικού δικτύου.

ΑΡΘΡΟ 6

(Άρθρα 10, 11, 12, 18 και 19-21 της Οδηγίας)

1. Η τηλεοπτική διαφήμιση πρέπει να αναγνωρίζεται εύκολα ως διαφήμιση και να διακρίνεται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών ή και ακουστικών μέσων επισήμανσης.

Τα μεμονωμένα διαφημιστικά μηνύματα πρέπει να προβάλλονται μόνο κατ' εξαίρεση.

Η διαφήμιση δεν πρέπει να χρησιμοποιεί τεχνικές που απευθύνονται στο υποσυνείδητο.

Απαγορεύεται η συγκεχαλυμμένη διαφήμιση.

2. Ο χρόνος μετάδοσης που αφιερώνεται στις διαφημίσεις δεν πρέπει να υπερβαίνει το 15% του καθημερινού χρόνου μετάδοσης. Ο χρόνος μετάδοσης διαφημιστικών μηνυμάτων μέσα σε διάστημα μιας ώρας δεν πρέπει να υπερβαίνει το 20%.

Η διαφήμιση πρέπει να παρεμβάλλεται μεταξύ των εκπομπών. Εφόσον δεν θίγεται η αρτιότητα των εκπομπών η διαφήμιση μπορεί να παρεμβάλλεται και κατά τη διάρκεια των εκπομπών. λαμβάνοντας υπόψη τις φυσικές διακοπές του προγράμματος καθώς και τα δικαιώματα των δικαιούχων τους. Μεταξύ δύο διαδοχικών διακοπών κατά τη διάρκεια μιας εκπομπής πρέπει να παρέρχεται διάστημα τουλάχιστον 20 λεπτών. Σε περίπτωση αναμετάδοσης αθλητικών εκπομπών, καθώς και αναλόγων γεγονότων ή θεαμάτων, που περιλαμβάνουν διαλείμματα, η διαφήμιση πρέπει να παρεμβάλλεται μόνο μεταξύ των διαλειμμάτων.

Σε περίπτωση κινηματογραφικών έργων μακράς διάρκειας ή έργων που έχουν γυριστεί για την τηλεόραση η διακοπή μπορεί να γίνεται μια φορά κάθε 45 λεπτά εφόσον η διάρκειά τους υπερβαίνει τα 45 λεπτά. Άλλη διακοπή επιτρέπεται εάν η προγραμματισμένη διάρκειά τους υπερβαίνει κατά 20 λεπτά τουλάχιστον τη διάρκεια δύο ή περισσοτέρων πλήρων χρονικών διαστημάτων 45 λεπτών.

Στις μεταδόσεις θρησκευτικών τελετών δεν πρέπει να παρεμβάλλονται διαφημίσεις.

Τα δελτία ειδήσεων, τα επίκαιρα, τα ντοκυμανταίρ, οι εκπομπές θρησκευτικού περιεχομένου καθώς και οι παιδικές εκπομπές με διάρκεια κάτω των 30 λεπτών δεν πρέπει να διακόπτονται από διαφημίσεις.

3. Η τηλεοπτική διαφήμιση δεν πρέπει:
α) Να απάδει προς τον σεβασμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.
β) Να εισάγει διακρίσεις λόγω φυλής, φύλου, θρησκείας ή ιθαγένειας.
γ) Να προσβάλλει θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις.
δ) Να ενθαρρύνει τρόπους συμπεριφοράς επιζήμιους για την υγεία ή την ασφάλεια.
ε) Να ενθαρρύνει τρόπους συμπεριφοράς επιζήμιους για την προστασία του περιβάλλοντος.

Το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεοράσεως στους Κώδικες δεοντολογίας που θα εκδόσει κατ' αρθ. 3 παρ. 2 του Ν. 1866/89 μπορεί να διατυπώσει λεπτομερέστερες διατάξεις σε εφαρμογή των περί διαφημίσεως διατάξεων του παρόντος.

ΑΡΘΡΟ 7
(Άρθρα 13, 14, 15, 16 της Οδηγίας)

1. Απαγορεύεται η διαφήμιση τσιγάρων και άλλων προϊόντων καπνού καθώς και φαρμάκων ή θεραπευτικών αγωγών που διατίθενται μόνο με ιατρική συνταγή.

2. Η τηλεοπτική διαφήμιση αλκοολούχων ποτών πρέπει να τηρεί τα ακόλουθα κριτήρια:
α) Να μην απευθύνεται ειδικά στους ανήλικους ούτε, ιδίως, να εμφανιζει ανήλικους να καταναλώνουν τέτοια ποτά.
β) Να μην συσχετίζει την κατανάλωση αλκοολούχων ποτών με βελτιωμένες σωματικές επιδόσεις ή την οδήγηση οχημάτων.
γ) Να μην προκαλεί την εντύπωση ότι η κατανάλωση αλκοολούχων ποτών ευνοεί την κοινωνική ή σεξουαλική επιτυχία.
δ) Να μην αφήνει να υπονοηθεί ότι τα αλκοολούχα ποτά έχουν θεραπευτικές ιδιότητες ή ότι επιδρούν ως διεγερτικά, ηρεμιστικά ή καταπραϋντικά.
ε) Να μην ενθαρρύνει την άμετρη κατανάλωση αλκοολούχων ποτών και να μη δίνει αρνητική εικόνα της αποχής από την κατανάλωσή τους ή της μετρημένης κατανάλωσής τους.
στ) Να μην τονίζει ως προτέρημα των ποτών την υψηλή περιεκτικότητά τους σε οινόπνευμα.

3. Η τηλεοπτική διαφήμιση δεν πρέπει να θίγει ηθικά ή σωματικά τους ανήλικους και συνεπώς πρέπει να τηρεί τα ακόλουθα κριτήρια για την προστασία τους:
α) Να μην παρακινεί ευθέως τους ανηλίκους στην αγορά προϊόντος ή υπηρεσίας εκμεταλλευόμενη την απειρία και την ευπιστία τους.
β) Να μην παρακινεί ευθέως τους ανηλίκους να πείσουν τους γονείς τους ή τρίτους να αγοράσουν τα διαφημιζόμενα προϊόντα ή υπηρεσίες.
γ) Να μην εκμεταλλεύεται την ιδιαίτερη εμπιστοσύνη των ανηλίκων προς τους γονείς τους, τους δασκάλους τους ή άλλα πρόσωπα.
δ) Να μην παρουσιάζει ανηλίκους σε κατάσταση επισφαλή χωρίς να συντρέχει λόγος.

ΑΡΘΡΟ 8
(Άρθρο 17 της Οδηγίας)

1. Τηλεοπτικά προγράμματα που αποτελούν αντικείμενο χορηγίας πρέπει να μπορούν να αναγνωρίζονται καθαρά ως προγράμματα που αποτελούν αντικείμενο χορηγίας από το όνομα ή και το λογότυπο του χορηγού, που εμφανίζεται στην αρχή ή και στο τέλος των προγραμμάτων. Δεν πρέπει να παρακινούν στην αγορά ή μισθωση των προϊόντων ή υπηρεσιών του χορηγού, ιδίως με συγκεκριμένες διαφημιστικές αναφορές. Ο χορηγός δεν πρέπει να επηρεάζει το περιεχόμενο και τον προγραμματισμό της εκπομπής που χορηγεί κατά τρόπο ώστε να θίγεται η ευθύνη και η συνταχτική επεξεργασία του τηλεοπτικού σταθμού.

2. Απαγορεύεται η χορηγία από φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία αντιπροσωπεύουν προϊόντα ή υπηρεσίες των οποίων η διαφήμιση απαγορεύεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 1 του παρόντος.

3. Δεν μπορούν να αποτελούν αντικείμενο χορηγίας τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων και οι πολιτικές ενημερωτικές εκπομπές.

ΑΡΘΡΟ 9
(Άρθρο 22 της Οδηγίας)

1. Οι εκπομπές των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών δεν πρέπει να περιλαμβάνουν προγράμματα τα οποία ενδέχεται να βλάψουν σοβαρά τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων και ειδικότερα, προγράμματα που περιέχουν πορνογραφικές σκηνές ή σκηνές άσκοπης βίας. Η διάταξη αυτή ισχύει και για τα προγράμματα που ενδέχεται να βλάψουν τη σωματική, πνευματική ή ηθική ανάπτυξη των ανηλίκων, εκτός αν εξασφαλίζεται με επιλογή της κατάλληλης ώρας εκπομπής ή με άλλα τεχνικής φύσεως μέτρα ότι στην περιοχή μετάδοσης οι ανήλικοι δεν βλέπουν ή δεν ακούν κατά κανόνα τις εκπομπές αυτές.

Επίσης οι εκπομπές δεν πρέπει να περιλαμβάνουν καμμία παρότρυνση σε μίσος λόγω διαφορών φυλής, φύλου, θρησκείας ή ιθαγένειας.

Εν πάση περιπτώσει οι περί ασέμνων διατάξεις των άρθρων 29-31 του Ν. 5060/1931 ΦΕΚ 172/Α/30.6.31 τεθέντος εν ισχύι δια του Ν. 10/1975 εφαρμόζονται και στις ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές.

Άρθρο 10
(Άρθρο 23 της Οδηγίας)

Το δικαίωμα απαντήσεως επί τηλεοπτικών εκπομπών διέπεται υπό της παρ. 8 του άρθρου 6 του Ν. 1866/1989.

Παράβαση του παρόντος, του κώδικα δεοντολογίας διαφημίσεων συνεπάγεται επιβολή των ποινών του άρθρου 3 παρ. 3 του Ν. 1866/1989.

Παράβαση του παρόντος, του κώδικα δεοντολογίας διαφημίσεων συνεπάγεται επιβολή των ποινών του άρθρου 3 παρ. 3 του Ν. 1866/1989.

Άρθρο 11
(Άρθρο 24 της Οδηγίας)

1. Για τους τομείς που δεν συντονίζονται δια του παρόντος δεν θίγονται οι διεθνείς συμβάσεις περί διαθέσεως ραδιοσυχνοτήτων, περί τεχνικών υποχρεώσεων και προδιαγραφών των ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών και σταθμών περί προστασίας των τηλεοπτικών εκπομπών από παράνομη λήψη καθώς και περί προστασίας της πνευματικής ιδιοκτησίας εφ' όσον έχουν κυρωθεί δια νόμου στην Ελλάδα. Επίσης δεν θίγονται και οι εις εκτέλεση των συμβάσεων αυτών διατάξεις του εσωτερικού δικαίου.

Άρθρο 12
(Άρθρα 7 και 52 Συνθ. ΕΟΚ)

Καταργείται η διάταξη του άρθρου 6 παρ. 7 εδ. (β) του Ν. 1866/1989 (ΦΕΚ Α 222). Ο περιορισμός του άρθρου 4 εδ. (α) περίπτωση προτελευταία του ιδίου νόμου δεν εφαρμόζεται επί υπηκόων κρατών - μελών της ΕΟΚ.

Άρθρο 13

Η ισχύς του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Στον Υφυπουργό Προεδρίας της Κυβερνήσεως αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση αυτού του Διατάγματος.

Μύκονος, 10 Ιουλίου 1992

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
Β. ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
Κ. ΔΟΥΣΗΣ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ

(2)

Στο Προεδρικό Διάταγμα 205/27.5.1992 το οποίο δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 97/τ.Α'/12.6.1992 και αφορά τη «Σύσταση Οργανισμού Αναπτύξεως Δωδεκανήσου», γίνονται οι παρακάτω διορθώσεις:

1. Στο προοίμιο παραγρ. 4 σειρά 2 από το εσφαλμένο της Επικρατείας και με πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος, κ.λπ. στο ορθό της Επικρατείας μετά από πρόταση των Υπουργών Περιβάλλοντος κ.λπ.
2. Στο ορθό 3 παραγρ. γ σειρά 1 από το εσφαλμένο η υποβολή στο ορθό η προβολή.
3. Στο ορθό 10 παραγρ. 3 σειρά 3 από το εσφαλμένο της επιδόσεως της αιτήσεως εις τον Πρόεδρο αυτού, περιεχόμενο της αίτησης, να συμπληρωθεί στο ορθό της επιδόσεως της αιτήσεως εις τον Πρόεδρο αυτού, ορίζοντας ως αντικείμενο της ημερήσιας διάταξης το περιεχόμενο της αίτησης.
4. Στο ορθό 11 παραγρ. 2 σειρά 3 από το εσφαλμένο πρόκληση στο ορθό πρόσκληση.
5. Στο άρθρο 12 παραγρ. 1 σειρά 3 παραλείπεται η πρόταση ή και αν αυτός κωλύεται ο νόμιμος αναπληρωτής τους, που έχει γραφεί 2 φορές.
6. Στο άρθρο 15 παραγρ. 9 σειρά 2 από το εσφαλμένο πλεοψηφία στο ορθό πλειοψηφία.

7. Στο άρθρο 19 παρ. 4 σειρά 4 από το εσφαλμένο κατά τα διατάξεις στο ορθό κατά τις διατάξεις.

8. Στο άρθρο 22 παραγρ. θ σειρά 3 από το εσφαλμένο σε δαπάνες εκπόνησης και παραλαβής έργων, συμπληρώνεται στο ορθό σε δαπάνες εκπόνησης και εποπτείας μελετών, σε δαπάνες κατασκευής, επίβλεψης και παραλαβής έργων.

9. Στο άρθρο 25 παραγρ. β σειρά 2 από το εσφαλμένο καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου. Εάν όμως τούτο μειωθεί για οποιονδήποτε λόγο, η κράτηση επαναλαμβάνεται μέχρι το ίδιο όριο, στο ορθό καταβεβλημένου εταιρικού κεφαλαίου για την καταβολή πρώτου μερίσματος.

(Από το Υπουργείο Εθν. Οικονομίας)